

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Vladislav în numele inculpatului Lesnicov Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 31 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Lesnicov Nicolae XXX, născut la xxx, originar și domiciliat în xxxxxxxx xxxxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.07.2015 - 31.03.2016 (prima instanță);
2. 18.04.2016 - 03.11.2016 (instanța de apel);
3. 23.01.2017 - 29.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 31 martie 2016 procesul penal de învinuire a minorului Lesnicov Nicolae, a. n. xxx, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat, deoarece fapta persoanei constituie o contravenție administrativă.

Minorul Lesnicov Nicolae a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției administrative prevăzute de art. 354 Cod contravențional, - huliganismul nu prea grav.

În baza art. 30 CC RM în privința minorului Lesnicov Nicolae a fost încetat procesul contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Acțiunea civilă înaintată de Lungu Oxana privind încasarea de la minorul Lesnicov Nicolae a sumei de 6000 lei, a fost respinsă ca nefondată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Lesnicov Nicolae este învinuit în aceia că la data de 31.01.2015, în jurul orei 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în fața clubului de noapte „Iren”, amplasat în s. Bogdanovca

Veche r-nul Cimișlia, având scopul încălcării grosolane a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, intenționat, fără careva motive întemeiate, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în public și a aplicat violență fizică față de Orakcioglo Iulia, a.n xxx, locuitoare a s. Ecaterinovca, r-nul Cimișlia, Surugiu Daniela, a. n. xxx, locuitoare a s. Fetița, r-nul Cimișlia și Lungu Oxana, a.n. xxx, locuitoare a s. Ecaterinovca, r-nul Cimișlia, exprimată prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele victimelor peste diferite părți ale corpului, ca rezultat pricinuindu-i cet. Orakcioglo Iulia, Surugiu Daniela și Lungu Oxana dureri fizice.

Ulterior, Orakcioglo Iulia, Surugiu Daniela și Lungu Oxana au urcat în automobilul de model Nissan X-trail cu numărul de înmatriculare CRW 806, ce aparține în proprietate cet. Lungu Oxana, iar Lesnicov Nicolae, prelungindu-și acțiunile sale îndreptate la încălcarea ordinii publice, s-a apropiat de automobilul ultimei și a lovit cu piciorul în bara de protecție din spate și în ușile față-spate lateral stânga.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Lesnicov Nicolae în baza prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - huliganismul, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Prima instanță a constatat că vinovăția lui Lesnicov Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal nu a fost demonstrată și a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 354 Cod contravențional - huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. - procurorul în Procuratura raionului Cimișlia, Oborocean Iurie, prin care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Lesnicov Nicolae să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4000 lei, și încasarea de la Lesnicov Nicolae în beneficiul cet. Lungu Oxana a prejudiciului material cauzat în mărime de 7550 lei, a prejudiciului moral în mărime de 2000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a indicat că la baza sentinței de încetare a procesului penal, instanța de fond a luat doar declarațiile inculpatului Lesnicov Nicolae, iar versiunea înaintată de către inculpat în instanța de judecată a fost combătută prin probele prezentate de acuzator;

3.2. - partea vătămată Lungu Oxana și avocatul său, Lazari Constantin, prin care au solicitat pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Lesnicov Nicolae să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse corespunzătoare și admiterea în principiu acțiunea civilă înaintată de către Lungu Oxana, cu încasarea de la Lesnicov Nicolae în beneficiul cet. Lungu Oxana a prejudiciului material cauzat în

mărime de 7 550 lei (șapte mii cinci sute cincizeci lei), a prejudiciului moral în mărime de 2 000 lei (două mii lei) și cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei (cinci mii lei).

În motivarea apelului declarat, au indicat că instanța de fond în mod eronat a încetat procesul penal în privința lui Lesnicov Robert, deoarece vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de huliganism prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal a fost dovedită pe deplin.

Apelanții au considerat că în cadrul procesului penal a fost încălcat principiul contradictorialității, a fost dată o apreciere incorectă probelor, iar prima instanță a adoptat concluzii greșite în partea ce ține de neimplicarea inculpatului în prejudiciul material cauzat părții vătămate Lungu Oxana.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, au fost admise parțial apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Cimișlia, Oborocean Iurie, de partea vătămată Lungu Oxana și de avocatul părții vătămate Lazar Constantin, casată sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lesnicov Nicolae a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei Legi cu aplicarea art. 79 Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 180 (una sută optzeci) unități convenționale, ce constituie 3600 (trei mii șase sute) lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de Lungu Oxana în partea recuperării prejudiciului material, cauzat prin deteriorarea bunurilor, urmînd ca asupra determinării cuantumului prejudiciului să fie stabilit de către instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

S-a încasat de la Lesnicov Nicolae în beneficiul cet. Lungu Oxana cu titlu de prejudiciu moral suma de 1500 (una mie cinci sute) lei și suma ce 5000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru avocat, în rest pretențiile ce țin de încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Instanța de apel a constatat că prin cercetarea probelor în instanța de judecată, s-a dovedit cu certitudine că Lesnicov Nicolae, la data de 31.01.2015, în jurul orei 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în fața clubului de noapte „Iren”, amplasat în s. Bogdanovca Veche r-1 Cimișlia, avînd scopul încălcării grosolane a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, intenționat, fără careva motive întemeiate, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în public și a aplicat violență fizică față de Orakcioglo Iulia, a. n. xxx, locuitoare a s. Ecaterinovca, r-1 Cimișlia, Surugiu Daniela, a. n. xxx, locuitoare a s. Fetița, r-1 Cimișlia și Lungu Oxana, a. n. xxx, locuitoare a s. Ecaterinovca, r-1 Cimișlia, exprimată prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele victimelor peste diferite părți ale corpului, ca rezultat pricinuindu-i lui Orakcioglo Iulia, Surugiu Daniela și Lungu Oxana dureri fizice.

Ulterior, Orakcioglo Iulia, Surugiu Daniela și Lungu Oxana, urcînd în automobilul de model Nissan X-trail cu numărul de înmatriculare CRW 806, ce aparține în proprietate cet. Lungu Oxana, Lesnicov Nicolae, prelungindu-și acțiunile sale

îndreptate la încălcarea ordinii publice, s-a apropiat de automobilul ultimei și a lovit cu piciorul în bara de protecție din spate și în ușile față - spate lateral stânga.

Astfel, Lesnicov Nicolae a încălcat grosolan ordinea publică, exprimată prin acțiuni ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, însoțite de comportare batjocoritoare față de persoane, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, precum și însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, exprimate prin aplicarea de lovituri care au cauzat dureri fizice părților vătămate.

Astfel, prin acțiunile sale, Lesnicov Nicolae a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, după semnele calificative - acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a constatat în mod eronat necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului Lesnicov Nicolae din cadrul art. 287 alin. (1) Cod penal în baza art. 354 Cod contravențional, ca huliganism nu prea grav. Instanța de apel a constatat că prima instanță nu a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu lor confirmă ca dovedită vinovăția inculpatului Lesnicov Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - huliganismul, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul Lesnicov Nicolae a declarat că susține integral declarațiile date în cadrul instanței de fond, nu recunoaște vina. A menționat că până la cazul nominalizat a văzut-o o singură dată pe partea vătămată Lungu Oxana. La acel moment se antrena la „Olimpia”, în Chișinău, se ocupa cu lupte libere. Anterior a fost implicat într-o bătaie cu băieții. În seara cu pricina a consumat 1-2 beri.

Necătând la faptul că inculpatul Lesnicov Nicolae nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că culpabilitatea lui Lesnicov Nicolae în săvârșirea infracțiunii de huliganism este dovedită atât prin probele administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Lungu Oxana, părții vătămate Orakcioglo Iulia, părții vătămate Surugiu

Daniela, martorului Ciobanu Victoria, martorului Jardan Irina, cât și prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel și anume:

- cererea depusă de Orakcioglo Iulia la 03.12.2015, în care aceasta a indicat că la data de 31.01 2015, Lesnicov Nicolae lângă barul „Iren”, fără nici un motiv s-a apropiat de ea, a apucat-o de păr și a lovit-o cu pumnul în cap (f. d. 11, vol. I);

- cererea depusă de Lungu Oxana la 03.02.2015, care a relatat că la data de 31.01.2015, Lesnicov Nicolae i-a deteriorat automobilul de model Nissan X-Trail n î CRW 806, a făcut zgârieturi pe ambele părți ale automobilului, a lovit de două ori cu piciorul în parbrizul din spate și a lovit de câteva ori în roțile mașinii (f. d. 18, vol. I);

- cererea depusă de Surugiu Daniela din 05.02.2015, în care a indicat că la data menționată, Lesnicov Nicolae fără nici un motiv i-a aplicat lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului cauzându-i leziuni corporale, și explicația acesteia (f. d. 15).

Instanța de apel a constatat că instanța de fond, deși în partea dispozitivă a sentinței recunoaște vinovăția lui Lesnicov Nicolae în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional - huliganism nu prea grav, totuși nu a constatat fapta, nu a descris fapta, nu a indicat care anume acțiuni ale inculpatului constituie componentă de contravenție, astfel încălcând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Instanța de apel a subliniat că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate ... *„Recunoscându-l vinovat pe inculpat de comiterea contravenției după semnele ce urmează a fi apreciate, instanța este obligată ca, în partea descriptivă a sentinței, să precizeze circumstanțele ce au servit ca motiv de a concluziona prezența unuia sau mai multor astfel de indici de calificare.”*

La caz, instanța de apel a considerat necesar de a casa sentința instanței de fond, necesitate ce derivă din nerespectarea de către ultima a cerințelor de drept vizînd descrierea și constatarea faptei comise de Lesnicov Nicolae. Instanța de apel a precizat că norma prevăzută de art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că „la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; și 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat”.

Respectiv, instanța de apel a menționat că în speță instanța de fond urma să constate fapta comisă de Lesnicov Nicolae și să descrie fapta clar și concret, să indice care anume acțiuni ale inculpatului se încadrează sub incidența componentei de contravenție, motiv pentru care instanța de apel a considerat că prima instanță a încălcat prevederile art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1), pct. 1-4, 394 alin. (1), pct. 1, 2, 4, 5 Cod de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, motiv pentru care instanța de apel va casa sentința instanței de

fond.

Totodată, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării, verificându-le minuțios, le dă o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor confirmă că în acțiunile inculpatului Lesnicov Nicolae sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, astfel încât instanța de fond a ajuns la soluția incorectă de a recalifica acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 354 Cod Contravențional, or, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată indubitabil, prin ansamblul de probe veridice, pertinente, utile și concludente cercetate de instanța de judecată și din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel analizând declarațiile părților vătămate Orakcioglo Iulia, Lungu Oxana, Surugiu Daniela, a considerat că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul instanței de fond cât și în instanța de apel, care coroborează cu declarațiile martorilor Ciobanu Victoria și Jardan Irina, și probele scrise nominalizate mai sus, și dovedesc cu certitudine că Lesnicov Nicolae a încălcat ordinea publică cu aplicarea violenței asupra persoanelor, manifestată cu o obrăznicie deosebită.

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpatului Lesnicov Nicolae privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților vătămate și a martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de huliganism.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele, iar divergențele dintre declarațiile martorilor acuzării și apărării denotă tendința martorilor apărării, care sunt apropiații inculpatului, cu scopul ca Lesnicov Nicolae să evite răspunderea penală.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor apărării și a inculpatului privind nevinovăția sa, deoarece inculpatul în cadrul urmăririi penale a refuzat de a depune declarații pe învinuirea adusă, nu a solicitat audierea martorilor: Morari Elena, Celpan Mariana, Veverița Vitalie, Carauș Anatolie și Cojocaru Victor în cadrul urmăririi penale, iar versiunea de apărare a sa, inculpatul a pregătit-o împreună cu acești martori care sunt prietenii și rudele sale în instanța de fond, având drept scop

evitarea de a fi tras la răspundere penală a inculpatului.

Analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că infracțiunea de huliganism a fost comisă de Lesnicov Nicolae la data de 31.01.2015, iar inculpatul este născut la 05.07.1998, astfel, la momentul săvârșirii infracțiunii, Lesnicov Nicolae avea vârsta de 16 ani, adică era minor.

În baza art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Astfel, sancțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost recunoscut vinovat, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 200 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Instanța de apel a considerat că la caz urmează de reținut circumstanța excepțională - minoratul persoanei la momentul comiterii infracțiunii, motiv pentru care instanța de apel a stabilit pedeapsa sub limita minimă a legii, ținând cont de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, aplicându-i o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal coroborat cu art. 79 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Lesnicov Nicolae, care a comis infracțiunea fiind minor, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave conform prevederilor art. 16 Cod penal, de motivul comiterii infracțiunii - intenții huliganice, de comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii.

De asemenea, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a luat în considerație personalitatea inculpatului, care era minor la momentul comiterii infracțiunii, că nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează negativ, că anterior a mai comis o infracțiune de huliganism.

Ca circumstanță atenuantă în privința inculpatului, s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către un minor. Ca circumstanță excepțională, s-a reținut minoratul persoanei la momentul comiterii infracțiunii.

Circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Totodată, instanța de apel a menționat că faptul caracterizării negative a personalității inculpatului constă în aceea că anterior a fost condamnată pentru comiterea unei fapte similare, fiind confirmat prin sentința Judecătorei Cimișlia din 06.12.2013 în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal,

stabilindu-i ca pedeapsă amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 lei RM, chiar dacă antecedentele penale sunt stinse (f. d. 59-62).

În aceste împrejurări, instanța de apel a considerat că lui Lesnicov Nicolae este necesar de stabilit o pedeapsă mai blândă, sub limita minimă prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, coroborat cu art. 79 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că la caz scopul legii penale de restabilire a echității sociale, reeducare a inculpatului, de prevenire a comiterii infracțiunii atât din partea condamnaților, cât și din partea altor condamnați, poate fi atins prin stabilirea unei pedepse non-privative de libertate, motiv pentru care instanța de apel a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 180 (una sută optzeci) unități convenționale, ce constituie 3600 (trei mii șase sute) lei.

Instanța de apel a menționat că în ședința de judecată s-a dovedit cu certitudine că inculpatul Lesnicov Nicolae se face vinovat pentru comiterea infracțiunii de huliganism, prin care a prejudiciat părțile vătămate.

Partea vătămată Lungu Oxana a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 7550 lei pentru repararea automobilului de model „Nissan X-trail”, și cheltuielile ce țin de cumpărarea combustibilului. Partea vătămată nu a prezentat suficiente probe pentru a demonstra întinderea prejudiciului material cauzat, nu a prezentat probe că toate zgârieturile de pe automobil au fost cauzate de către inculpat, nu a făcut dovada legăturii cauzale dintre acțiunile inculpatului și toate zgârieturile și defectele depistate pe caroseria automobilului, indicate pe planșeta fotografică ar fi fost produse în urma loviturilor aplicate de către Lesnicov Nicolae, motiv pentru care în baza art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța de apel admițând, în principiu, acțiunea civilă înaintată de Lungu Oxana în partea recuperării prejudiciului material, cauzat prin deteriorarea bunurilor, urmînd ca asupra quantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Instanța de apel a menționat că prima instanță, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi:

- importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc);

- nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor, pierderea sau limitarea capacității de muncă etc);

- felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Analizând circumstanțele cauzei, ținînd cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale (viața, sănătatea,

libertatea, onoarea și demnitatea); de nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (de intenția directă a inculpatului care au cauzat prejudiciul, stabilind quantumul despăgubirilor convenite pentru prejudiciul moral produs prin infracțiune, constatând raportul direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată Lungu Oxana, instanța de apel a dispus încasarea de la Lesnicov Nicolae a sumei de 1500 (una mie cinci sute) lei cu titlu de prejudiciu moral, considerând că această sumă este echitabilă și proporțională cu suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate Lungu Oxana.

Dat fiind faptul că la materialele cauzei este anexat bonul de plată a serviciilor juridice acordate de avocat părții vătămate, eliberat de cabinetul avocatului „Lazari Constantin” ce certifică achitarea sumei de 5000 lei de către partea vătămată Lungu Oxana (f. d. 157), instanța de apel a dispus încasarea sumei de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru avocat.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Berezovschi Vladislav în numele inculpatului Lesnicov Nicolae, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit primei instanțe, prin care Lesnicov Nicolae să fie achitat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal. Acțiunea civilă înaintată de Lungu Oxana să fie respinsă.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Instanța de apel incorect a stabilit vinovăția lui Lesnicov Nicolae de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, neavând absolut nici o probă în acest sens;

- instanțele judecătorești nu trebuie să admită interpretarea extensivă a noțiunii de huliganism pasibil de pedeapsă, pentru ca să fie excluse cazurile de tragere la răspundere penală a persoanelor vinovate de un huliganism nu prea grav sau de fapte neînsemnate, care atrag răspunderea administrativă. În acest sens, acțiunile inculpatului de lovire sau împingere a cet. Surugiu Daniela, la ieșire din clubul „Iren”, acțiuni ce nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, nu pot fi calificate ca huliganism. Infracțiunea de huliganism este posibilă numai cu o intenție directă, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, fapt stipulat în pct.3 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” nr.4 din 19.06.2006, conform căruia prin „ordinea publică” se are în vedere totalitatea de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de convețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice”;

- delimitarea dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganism ca simplă contravenție administrativă, se face ținându-se cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină prin cumulul circumstanțelor cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii faptelor ilicite, intensitatea, durata lor;

- în speță nu este vorba despre intenția lui Lesnicov de a încălca prin lovirea-împingerea cet. Surugiu Daniela a ordinii publice, fapta urmînd să fie calificată sub prisma art. 78 Cod Contravențional, în caz dacă Lesnicov ar avea 18 ani la momentul producerii faptei. Partea vătămată Surugiu Daniela așa și nu a putut clar explica, fie a fost lovită de Lesnicov, fie a fost totuși împinsă de dînsul, la diferite etape ale procesului penal dînd declarații diferite, contradictorii;

- recurentul menționează că urmărirea penală a fost una superficială, incompletă, tendențioasă. Astfel, de la bun început, considerînd că a fost comisă o infracțiune în loc public, nici nu s-au făcut careva încercări pentru a ridica înregistrările de la camerele de luat vederi din local. Nu a fost audiat personalul de pază din localul cu pricina. Urmărirea penală s-a bazat exclusiv pe declarațiile părților vătămate, doar în ședința de judecată solicitînd audierea martorilor suplimentari ai acuzării. Martorii apărării au fost ignorați, fie fiind audiați nu au ajuns în dosar procesele verbale de audiere a lor, fie organul de urmărire penală, sub diferite pretexte, i-a înlăturat. Lui Lesnicov nici nu i-a fost atribuită calitatea de bănuț, necătînd la faptul că, conform declarațiilor lui, el a fost audiat la poliție pe acest caz, ce-i drept în lipsa avocatului, care în fine este o încălcare procedurală;

- potrivit ordonanței de punere sub învinuire, Lesnicov Nicolae a aplicat violență fizică față de Surugiu Daniela, Orakcioglo Iulia și Lungu Oxana, violență exprimată prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, pricinuindu-le dureri fizice. De unde s-au luat și acele lovituri cu picioarele din start nu este clar, nimeni din participanți nedeclarînd acest fapt. Potrivit art. 97 CPP, existența, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale pot fi constatate în procesul penal doar prin raportul expertizei medico-legale. În acest sens instanței de judecată nu i-a fost prezentat absolut nici un raport de examinare medico-legală măcar al unei părți vătămate;

- instanța de apel, necătînd la faptul că menționează declarațiile martorului Moraru Elena în decizia sa, însă nu dă o apreciere justă acestor declarații și în genere doar enumeră probele apărării fără a le da o apreciere juridică meritată. Pe de altă parte, pune la baza deciziei doar declarațiile martorilor acuzării, toți rude de a părților vătămate, astfel fiind încălcat principiul contradictorialității;

- în ceia ce privește partea vătămată Lungu Oxana, recurentul consideră că ei în genere i-a fost greșit atribuită calitatea procesuală de parte vătămată pe dosar. Astfel, necătînd că potrivit învinuirii, și ea a fost agresată fizic, nici unul din participanții la proces, inclusiv și însăși Lungu Oxana, nu a declarat că a fost maltrată de Lesnicov, pretențiile ei limitîndu-se doar la repararea prejudiciului material urmare a deteriorării automobilului;

- recurentul menționează că conform art. 99 CPP în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată;

- recurentul consideră că în cadrul cercetării judecătorești au apărut o sumedenie de întrebări la care nu s-a dat răspuns, mai multe dubii care nu au fost înlăturate nici într-un mod. Conform art. 8 CPP, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului;

- la fel, recurentul menționează că, instanța de apel a dat o apreciere nouă probelor examinate în instanța de fond, iar potrivit jurisprudenței CEDO nu se admite o reevaluare a mijloacelor de probă.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Vladislav în numele inculpatului Lesnicov Nicolae, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Gervas Iurie, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele motive.

În motivarea recursului recurentul a invocat pretinsele temeuri legale precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii și faptei săvârșite de către el i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece fapta comisă constituie o contravenție.

Cu referire la aceste alegații este de menționat că, judecând cauza, instanțele de fond și apel, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei corespunzător, corect au încadrat acțiunile făptuitorului.

Procurorul mai menționează că în același timp, din conținutul recursului, se evidențiază că recurentul, de fapt, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Concomitent, se mai menționează că instanțele inferioare, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au verificat, s-au pronunțat și au apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpatului Lesnicov Nicolae, a părților vătămate : Lungu Oxana, Orakcioglo Iulia, Surugiu Daniela, a martorilor : Ciobanu Victoria, Jardan Irina, și probele materiale scrise administrate, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a prezentei decizii, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f. d. 55-58, vol. II).

Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de fond.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de fond, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Lesnicov Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1)

Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale huliganismului, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de apel incorect a stabilit vinovăția lui Lesnicov Nicolae de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) CP, neavând absolut nici o probă în acest sens”*. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, în recursul depus de către avocatul Berezovschi Vladislav în numele inculpatului Lesnicov Nicolae, se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauza dată.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal în instanța de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a stabilit că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Lesnicov Nicolae, nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc cu certitudine existența acțiunilor intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită și vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Astfel, vinovăția inculpatului Lesnicov Nicolae fiind cu certitudine dovedită prin următoarele probe, descrise în decizia atacată (f. d. 55-58, vol. II), cum sunt : declarațiile părții vătămate Lungu Oxana (f.d. 102-103, vol. I), părții vătămate Orakcioglo Iulia (f. d. 110-111, vol. I), părții vătămate Surugiu Daniela (f. d. 100-101, vol. I), martorului Ciobanu Victoria (f. d. 123-126, vol. I), martorului Jardan Irina (f. d. 147-149, vol. I), cât și prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel și anume:

- cererea depusă de Orakcioglo Iulia la 03.12.2015, în care aceasta a indicat că la data de 31.01 2015, Lesnicov Nicolae lângă barul „Iren”, Lesnicov Nicolae fără nici

un motiv s-a apropiat de ea , a apucat-o de păr și a lovit-o cu pumnul în cap (f. d. 11, vol. I);

- cererea depusă de Lungu Oxana la 03.02.2015, care a relatat că la data de 31.01.2015, Lesnicov Nicolae i-a deteriorat automobilul de model Nissan X-Trail n î CRW 806, a făcut zgârieturi pe ambele părți ale automobilului, a lovit de două ori cu piciorul în parbrizul din spate și a lovit de câteva ori în roțile mașinii (f. d. 18, vol. I);

- cererea depusă de Surugiu Daniela din 05.02.2015, în care a indicat că la data menționată, Lesnicov Nicolae fără nici un motiv i-a aplicat lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului cauzându-i leziuni corporale, și explicația acesteia (f. d. 15, vol. I).

Motivele invocate de recurent, cu privire la neaplicarea loviturilor cu picioarele în corpul părții vătămate, neaplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele părții vătămate Lungu Oxana, se confirmă în speța dată, dar ele nu sunt esențiale și nu pot duce la schimbarea soluției corect adoptate de către instanța de apel, deoarece inculpatul a lovit părțile vătămate Orakcioglo Iulia și Surugiu Daniela cu pumnii în loc public, iar părții vătămate Lungu Oxana i-a lovit cu picioarele automobilul Nissan X-Trail, făcându-i zgârieturi, acțiuni ce corect au fost calificate de instanța de apel în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal mai indică, că instanța de apel corect a reținut la caz circumstanța excepțională - minoratul persoanei la momentul comiterii infracțiunii, motiv pentru care instanța de apel a stabilit pedeapsa sub limita minimă a legii, ținând cont de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, anterior judecat, însă antecedentele penale sînt stinse, aplicându-i o pedeapsă sub formă de amendă și sub limita minimă prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal coroborat cu art. 79 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 8 din Codul de procedură penală RM, considerîndu-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Berezovschi Vladislav în numele inculpatului Lesnicov Nicolae. Astfel de erori de drept în speța

examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Vladislav în numele inculpatului Lesnicov Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Lesnicov Nicolae Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 aprilie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda